UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De thamar qua[m] amo[n] oppressit. ca. xiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Visual Library

Ecce ſuſcitabo ſup te malum de domo tua. Hoc vltimū factū ē qn̄ pſecutꝰ eſt eū abſalō primū ꝑo in diuiſiōe regni poſt ſalomonē. Et ait dauid ad nathan. Peccaui dn̄o: ꝛ deſcēdēs de throno ꝯſiſtorij ſedit ī terra: ꝛ tāq̄ȝ vir deicola corā omnibꝫ ꝯfiteri peccatū ſuū nō erubuit. Et ait nathan ad eū. Tranſtulit dominꝰ peccatū tuū: nō morieris nec regnū amittes. Veruntn̄ filꝰ q̄ natꝰ eſt tibi morieť: quoniā blaſphemare feciſti inimicoſ nomē dn̄i. Dixerūt em̄ idolatre vel dicere potuerīt. Non eſt iuſtꝰ ds iſrľ q̄ ſaul amouit ď regno ꝛ ſubſtituit dauid: cū dauid grauius q̄ȝ ſaul peccauerit. Percuſſit aūt dn̄s paruulū vſq̄ȝ ad deſperationē vite: ꝛ deꝑcatꝰ ē dauid dn̄ȝ ꝑ paruulo: ꝛ ieiunauit ꝛ iacuit ſup terraȝ: et noluit ꝯſolari. Accidit aūt die. vij. vt moreret infans. Et videns dauid ſeruos muſſitātes intellexit ꝙ mortuꝰ eſſet. Quo accepto lota facie ꝛ mutata veſte intrauit domū: ꝛ adorauit: ꝛ exhilaratꝰ comedit. ꝛ āmirati ſūt ſerui ꝙ contra ꝯſuetudinē egiſſet: ꝛ ait ad eos. Cū adhuc viueret puer fleui ꝛ adoraui dominū vt viueret. eo mortuo q̄re flerē. Nū q̄d potero reuocare eū. Ego vado ad eū: ille ꝟo non reuerteť ad me. Hoc aūt aiebat dauid vt cōſolaretur berſabee: qui diligebat eam. ꝛ ꝑcedente tempore genuit ex ea filiū quem vocauit ſalomonē. cōmiſitq̄ȝ eū in manu nathan: qui vocauit eum ididā. id eſt amabilē domino Igiť pugnabat ioab cōtra rabath: ꝛ expugnauit eā. Miſitq̄ȝ ad dauid dicēs. Veni ꝛ cape ciuitatē: ne nomini meo aſcribať victoria. Et ꝯgregauit dauid omnē populū. Et ꝑfectus cepit vrbē ꝛ vaſtauit eā: et tulit diadema de capite melchon. qḋ ſonat rex eoꝝ. ꝛ erat idolū amonitaꝝ: ꝛ erāt ī diademate gēme ꝑcioſe: ꝛ auri talentū. Qḋ cōflauit dauid et formauit ex eo ſibi diadema: in medio gemmaꝝ ſtatuēs ſardocinē incōparabilem. Porro reliquas ciuitates amonitaꝝ vaſtauit: ꝛ multos de populo ſerrauit vehiculis ferratis: ꝛ plures diuiſit cultris ꝛ traduxit in typo laterum.

De Thamar quā Amon oppreſſit. Capitulum. XIII.

Et factū eſt poſt hec ſuſcitauit dn̄s malū ī domo dauid in hunc modū Amon ꝑmogenitꝰ eiꝰ diligebat thamar ſororē abſalō ex vtroq̄ȝ parētē: ita vt deperiret ī ea ꝛ egrotaret Huic erat cognatꝰ ꝛ familiarꝫ ionadab filꝰ ſemmaa fratrꝫ dauid prudēs valde: quē ioſephꝰ ionathan vocat. Hūc q̄daȝ arbitrātur fuiſſe nathan: ſȝ abſit vt ꝓpha flagitioſuȝ dederit ꝯſilium. Hic ait ad amon Quare ſic attenuarꝫ macie fili regꝫ. q̄ſi diceret: q̄ debes ſuccedere regi in regnū. Et r̄ndit amon. Diligo thamar ſupra modum. Qui r̄ndit. Simula languorē Cūq̄ȝ venerit pater tuus ad te viſitādū dic ei. Veniat oro thamar ſoror mea: ꝛ faciat mihi pulmētū vt comedā ſuauius de manu eius. Cunq̄ȝ veniſſet thamar miſſa a rege: coxit in oculis eꝰ ſorbiciūculas Vel ſm̄ ioſephū collyridas frixas. Et eiecit a ſe amō vniuerſos. Cūq̄ȝ tuliſſet thamar cibos ad eū: ī ꝯclaui apꝑhēdit eā: ꝛ ait. Cuba mecū ſoror mea. Que r̄ndit. Noli frater opprimere me ꝛ facere opprobrium generi tuo ī iſrľ: ſȝ loq̄re ad regē ꝛ non negabit me tibi. Hoc aiebat vt ſubterfugeret manꝰ eius. Nō em̄ fas erat ſm̄ legeȝ: vt q̄s duceret ſororē ex patre. Tn̄ q̄dā determināt h̄ dictū eſſe ſi fuerint ambo eiuſdē populi. Hec aūt fuerat de mr̄e gētili. id ē maacha quā dauid cepat in ꝑlio: ꝛ ceſarie ꝛ vnguibꝫ ꝑciſis duxerat eā ſm̄ legem in vxorē. ꝛ ita tradiť illos potuiſſe fieri ꝯiuges. noluit aūt adq̄eſcere amon: ꝛ oppreſſit eaȝ. ꝛ ſtatim exoſam habuit eā magis q̄ȝ an̄ dilexerat: ꝛ eiecit eā a ſe rogantē vt apud ſe maneret: ꝛ eſſet ei vxor. Cunq̄ȝ eieciſſent eaȝ pueri amon aſperſit cinerē capiti ſuo: ꝛ rupit tunicam talarē q̄ vtebanť filie regꝫ ꝟgines: quā ioſephus vocat colobiū manicatū. Et impoſitꝫ manibꝫ ſup caput ingreſſa ē ad abſalon fratrē ſuū eiulās. Cui frater ait. Tace ſoror: frater em̄ noſter eſt: ꝛ manſit in domo abſalon longo tꝑe ſuſtinens viduitatem.

Conclaue dr̄ camera ꝑ quā nō poteſt venire niſi per aliam

De morte amon ꝛ fuga abſalon ꝛ reditu ad dauid Caplm̄. XIIII.

Factum eſt autem poſt bieniū vt aſcēderet abſalō ad tōdendas oues: ꝛ ait ad regē. Veniat oro rex cū ſuis ſuis ad ꝯuiuiū pueri ſui Cūq̄ȝ abnuiſſet rex ne grauaret eū ait abſalon. Veniat ſaltē obſecro amon frater meꝰ ꝛ filij regis cū eo Et abierūt cum abſalon. Cunq̄ȝ